

พระราชบัญญัติศุลกากร
(ฉบับที่ ๘)
พุทธศักราช ๒๕๕๐

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดหกเดือนนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ (๑) เพียงที่เกี่ยวแก่การเดินอากาศ คำต่อไปนี้ซึ่งใช้ในพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ให้มีความหมาย ดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“เรือกำปั่น” หรือ “เรือ” ให้มีความหมายรวมถึงอากาศยาน

“ท่า” ให้มีความหมายรวมถึงสนามบินศุลกากร

“นายเรือ” ให้มีความหมายรวมถึงผู้ควบคุม

“ด่านตรวจเรือ” ให้มีความหมายรวมถึงสถานีตรวจอากาศยาน

“ท่าเทียบท่าเรือ” ให้มีความหมายรวมถึงที่สำหรับบรรทุกของลงในหรือขนของขึ้นจากอากาศยาน

“เขตน่านน้ำสยาม” ให้หมายความรวมถึงเขตแห่งราชอาณาจักร และอากาศเหนือราชอาณาจักร

(๒) คำว่า “อากาศยาน” “สนามบิน” “ผู้ควบคุม” และ “ผู้ประจำหน้าที่” ให้มีความหมายตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ เว้นแต่จะมีข้อความ แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“สนามบินศุลกากร” ให้หมายความว่า สนามบินที่รัฐมนตรีได้กำหนดขึ้นไว้ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นสนามบินสำหรับการนำเข้าหรือส่งออก หรือนำเข้าส่งออก ซึ่งของประเภทใดๆ หรือทุกประเภททางอากาศ

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ เพื่อความประสงค์แห่งการนำเข้าหรือส่งออกหรือนำเข้า ของเข้าและส่งออกและการศุลกากรให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง

(๑) กำหนดท่าหรือที่ใดๆ ในราชอาณาจักรให้เป็นท่าหรือที่สำหรับการนำเข้า หรือส่งออกหรือนำเข้าและส่งออกซึ่งของประเภทใดๆ หรือทุกประเภททางทะเล หรือทางบก หรือให้เป็นท่าหรือที่สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้าหรือของ ที่มีทัศนชน ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขตามแต่จะเห็นสมควร

(๒) กำหนดสนามบินใดๆ ในราชอาณาจักรให้เป็นสนามบินศุลกากร โดยมี เงื่อนไขตามแต่จะเห็นสมควร

(๓) ระบุเขตศุลกากร ณ ท่าใด หรือที่ใด หรือสนามบินใด ซึ่งได้กำหนดไว้ ดังกล่าวข้างต้น”

มาตรา ๕ ในการเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักร ห้ามมิให้อากาศยานลง ในหรือขึ้นจากที่ใดนอกจากสนามบินศุลกากร

แต่ในกรณีที่อากาศยานจำต้องลงก่อนมาถึง หรือหลัง แต่ได้ไปจากสนามบิน ศุลกากรเพราะเหตุสุดวิสัย เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ แล้ว ก็ให้ถือ เสมือนหนึ่งว่าได้ลงในหรือขึ้นจากสนามบินศุลกากรเพื่อความประสงค์แห่งความใน วรรคก่อน

มาตรา ๖ ถ้าอากาศยานซึ่งเดินทางเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรจำต้อง ลงในที่ใด นอกจากสนามบินศุลกากร เพราะเหตุสตรีสัย ก็ให้ผู้ควบคุมรายงานต่อพนักงาน ศุลกากร หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยพลัน และเมื่อได้รับคำเรียกร่องก็ให้ แสดงสมุดปฐมนิคมซึ่งเป็นของอากาศยานนั้นต่อพนักงานที่กล่าวแล้ว และห้ามมิให้ผู้ควบคุมอนุญาตให้ชนของใดๆ ขึ้นจากอากาศยานนั้นโดยมิได้รับความยินยอมของพนักงาน ศุลกากร และห้ามมิให้ ผู้โดยสารหรือผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานนั้นออกห่างไปจากที่ นั้น โดยมิได้รับความยินยอมของพนักงาน ศุลกากร หรือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ถ้าที่ที่ลงนั้นเป็นสนามบิน ก็ให้ผู้ควบคุมรายงานต่อเจ้าของ หรือ พนักงานประจำ สนามบินโดยพลันว่าอากาศยานนั้นได้มาลงแล้วและมาจากที่ใด และให้เจ้าของหรือ พนักงานประจำสนามบินรายงานต่อพนักงานศุลกากรโดยพลันว่าอากาศยานนั้นได้มาลง และต้องไม่ยอมให้ชนของใดๆ ขึ้นจากอากาศยานนั้น หรือให้ผู้โดยสารหรือผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานนั้นไปจากสนามบิน โดยมิได้รับความ เห็นชอบของพนักงานศุลกากร

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดในอากาศยานที่เดินทางเข้าในราชอาณาจักร ทำลาย หรือ เปลี่ยนแปลงตราเครื่องหมายใดๆซึ่งพนักงานศุลกากร ณ สนามบินซึ่งตนได้จากมา ก่อนเข้าในราชอาณาจักร ได้ประทับไว้กับส่วนใดของอากาศยานหรือกับของใดในอากาศยานนั้น

มาตรา ๘ เมื่อได้ออกใบปล่อยสำหรับอากาศยานแล้วตามมาตรา ๑๖ แห่ง พระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้รับความยินยอมของพนักงานศุลกากรชนของใดๆ ที่บรรทุกไว้ในอากาศยานนั้นเพื่อ ส่งออกนอกราชอาณาจักรขึ้นจากอากาศยาน

มาตรา ๙ ในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ความว่า "อาจ ตรวจดูสมุดหนังสือหรือบันทึกเรื่องราว หรือเอกสารไม่ว่าอย่างใดๆ ที่เกี่ยว กับสินค้า" ให้หมายความรวมถึงว่า อาจตรวจและสลักหลังเอกสารใดๆทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับ อากาศยาน หรือกับของที่บรรทุกไว้ หรือจะบรรทุกลงใน อากาศยาน

มาตรา ๑๐ ในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ บทบัญญัติให้ วางพนักงานศุลกากรลงประจำเรือ นั้น มิให้ใช้บังคับแก่อากาศยาน

มาตรา ๑๑ บทบัญญัติในมาตรา ๒๒, ๒๘, ๓๘, ๔๔, ๔๙, ๕๐, ๕๓, ๕๔, ๕๗ และ ๖๔ ถึง ๘๖ แห่งพระราช บัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และบทบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมมาตราเหล่านี้มิให้ใช้บังคับแก่การเดินทางอากาศ

มาตรา ๑๒ ในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ความว่า "ใน ทะเลหรือในแม่น้ำลำคลอง" ให้หมายความรวมถึงตลอดถึงที่ใดๆ ในราชอาณาจักรซึ่งอากาศยานได้ลง

มาตรา ๑๓ ในการใช้บทบัญญัติมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ บังคับห้ามมิให้รับอากาศยานไม่ว่าประเภทใด

มาตรา ๑๔ ให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธ ศักราช ๒๔๖๙ บังคับแก่อากาศยาน ทุกประเภท

มาตรา ๑๕ ผู้ควบคุมอากาศยานทุกลำที่บรรทุกของมาแต่ภายนอกนอกราชอาณาจักร ต้องทำ รายงานอันถูกต้องยื่น ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายใน ยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เมื่ออากาศยานมาถึงสนามบินศุลกากร เมื่อยื่นรายงานนี้ให้ผู้ควบคุม ยื่นสมุดปฐมนิคมและบัญชีของทั้งปวงที่บรรทุกมา บัญชีนั้นต้องได้ลงลายมือชื่อพนักงาน ศุลกากรประจำสนามบินที่บรรทุกของก่อนเข้ามาในราชอาณาจักร และรายงานนี้ต้องทำ ยื่นก่อนเปิดระหว่างอากาศ ยาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตพิเศษ และถ้าอากาศยานลำใดมาถึง สนามบินศุลกากร มีของต่างประเทศที่ประสงค์ จะส่งออกก็ดี หรือจะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายในราชอาณาจักรก็ดี ผู้ควบคุมจะต้องแถลงข้อความว่าด้วยของนั้นๆ ลงไว้ใน รายงานด้วย ถ้ามีการทำผิดต่อบทมาตรานี้ด้วยประการใดๆ ผู้ควบคุมมีความผิดต่อระหว่างโทษปรับไม่ เกินหนึ่ง

พนักงา และบรรดาของที่มีได้ทำรายงานยื่นไว้โดยถูกต้องนั้นให้กักไว้จนกว่าจะ ได้รายงานให้ถูกต้อง หรือจนกว่า จะได้อธิบายเหตุที่ทำการขาดตกบกพร่องนั้นให้เป็นที่ พอใจของอธิบดีเมื่ออากาศยานใดมิได้บรรทุกของ ก็ไม่ ต้องทำรายงานตามมาตรานี้ แต่ต้อง ยื่นสมุดปุม เพื่อพนักงาสนคการตรวจและสลักหลัง

มาตรา ๑๖ ก่อนจะปล่อยอากาศยานลำใดที่บรรทุกของหรือมิได้บรรทุกของ ออกไปนอก ราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุม หรือถ้าผู้ควบคุมไม่อยู่โดยเหตุจำเป็นอันจะหลีกเลี่ยงมิได้ ก็ให้ผู้ใดผู้ หนึ่งซึ่งได้รับอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ควบคุม ไปรายงานต่อ พนักงาเจ้าหน้าที่ที่ศลก สถาน และต้องตอบคำถามใดๆ ของพนักงาเจ้าหน้าที่ในข้อ ใดๆ อันเกี่ยวแก่อากาศยาน ของที่บรรทุก และการเดินทาง ต้องยื่นสมุดปุมเพื่อพนักงา ตรวจ และต้องยื่นใบแจ้งความว่าจะออกไป ต่างประเทศต่อพนักงานั้นตามแบบที่อธิบดี กำหนด เมื่อพนักงาได้ลงลายมือชื่อในใบแจ้งความแล้ว ก็ให้ถือว่า ใบแจ้งความนั้น เป็น ใบปล่อยให้อากาศยานออกเดินทางไปต่างประเทศได้

ถ้าอากาศยานนั้นบรรทุกของใดๆ ก็ให้ผู้ควบคุมยื่นบัญชีของและทำค่า สำแดงรายการของทั้งปวงที่ บรรทุกตามแบบที่อธิบดีกำหนด ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ปล่อยอากาศยานตามอัตราที่แจ้งไว้ในใบแนบ ๔ (ข)

ถ้าอากาศยานลำใดออกจากสนามบินศลกการในราชอาณาจักรไปภาคต่าง ประเทศโดยมิได้มีใบ ปล่อยอากาศยานหรือมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๑๗ แห่ง พระราชบัญญัตินี้ ผู้ควบคุม หรือตัวแทนในเมื่อผู้ ควบคุมไม่อยู่ มีความผิดต่อระหว่างโทษ ปรับไม่เกินพันบาท

อธิบดีมีอำนาจดเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยอากาศยานที่ตั้งเก็บตามมาตรานี้

มาตรา ๑๗ ถ้าอากาศยานลำใดได้รับใบปล่อยอากาศยาน แล้วออกจาก สนามบินศลกการ หนึ่งไปยังสนามบินศลกการ

อื่นใดในราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมยื่น สมุดปุมต่อพนักงาประจำสนามบินนั้นเพื่อตรวจ และให้ยื่นใบแจ้งความว่า จะออกไปต่างประเทศต่อพนักงานั้นด้วยอีกฉบับหนึ่ง และถ้าบรรทุกของไว้ในอากาศยานก็ให้ยื่น บัญชีของและ สำแดงรายการของที่บรรทุกด้วยอีกฉบับหนึ่งเช่นกัน กับทั้งให้แสดงใบ ปล่อยอากาศยานที่พนักงาได้ออกให้ ณ สนามบินศลกการแรกที่อากาศยานได้จากมา นั้นด้วย และจะต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุกๆ สนามบินศลกการ จนกว่าจะ ได้รับใบปล่อย อากาศยานชั้นที่สุดออกนอกราชอาณาจักร และทุกๆ คราวที่ทำเช่นนี้ ให้เอาใบปล่อย อากาศยาน เพิ่มเติมติดแนบเข้ากับใบปล่อยอากาศยานที่ได้ออกให้ ณ สนามบินศลกการ แรกที่อากาศยานได้จากมานั้นด้วย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับใบปล่อยอากาศยาน เพิ่มเติมทุกฉบับตามอัตราที่แจ้งไว้ในใบแนบ ๔ (ข)

อธิบดีมีอำนาจดเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยอากาศยานที่ตั้งเก็บตามมาตรานี้

มาตรา ๑๘ อธิบดีมีอำนาจสั่งลดหย่อนหรืองดเก็บค่าธรรมเนียมและค่า ภาระติดพันที่ตั้งเก็บ ตามมาตรา ๑๑๐

และ ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติศลกการ พุทธศักราช ๒๔๖๙ แก้อากาศยานได้

มาตรา ๑๙ เพื่อสะดวกและให้ทันท่วงทีในการค้า อธิบดีมีอำนาจแก้ไข เปลี่ยนแปลงรายการ แห่งใบแนบ ๑, ๓,

๕ ถึง ๑๓ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติศลกการ พุทธศักราช ๒๔๖๙ และใบแนบ ๒ ที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติศลกการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๒ และกำหนดแบบขึ้นใหม่เพื่อปฏิบัติการ ให้เป็นไป ตามกฎหมายว่าด้วยการศลกการ

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกใบแนบ ๔ เพิ่มเติม (ข) ต่อท้ายพระราชบัญญัติ ศลกการแก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความในใบแนบ ๔ (ข) แนบท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๒๑ เพื่อสะดวกแก่การคมนาคมระหว่างประเทศในพฤติการณ์พิเศษ รัฐมนตรีจะมี คำสั่งเป็นลายลักษณ์

อักษรเฉพาะกรณี ให้อากาศยานใด หรือบุคคลใดได้รับ ยกเว้นจากบทบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ตลอดทั้งบท กฎหมายว่าด้วยการศลกการที่ เกี่ยวข้องทั้งหมด หรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขไว้ในคำสั่งนั้นด้วยก็ ได้

มาตรา ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๕, ๖, ๗ หรือ ๘ และความผิดนั้น มิได้บัญญัติ โทษไว้เป็น อย่างอื่นในพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๕๖๙ ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีหน้าที่รักษาการให้เป็น ไปตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม บทแห่ง พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

